

да се чака. Всичко е назрѣло. Всички го напуснаха, дори и най-вѣрнитѣ му. Съ латинскитѣ войски лесно ще се справимъ.

— Съ тия, които сѣ тукъ. А тия, които ще дойдатъ отъ югъ, начело съ Ерикъ? — се обади Илиица.

— Тогава и съ Ерикъ Филандъръ трѣбва да се справимъ най-напредъ! — възкликна все тъй ядно и нетърпеливо Радулъ. — Ако искате, мога да забѣгна къмъ Константиновградъ. Кълна се въ копието на свети Димитра Чудотворецъ, ако не успѣя да ви избавя отъ него!

— Не е само Ерикъ, който го покровителствува, Радуле . . . А и самъ папа Инокентий. Лесно е да се забие мечъ въ гърдитѣ на императора. Ала после? Щомъ се узнае, че го е убилъ българинъ, венгритѣ нѣма да пропуснатъ Асеновитѣ люде, или ще нападнатъ страната ни. Краля Андрея слуша папата . . . — А Инокентий ще повдигне срещу насъ не само венгритѣ, но и сѣрбитѣ . . . Нали великиятъ жупанъ води сега съ него преговори за кралска диадема.

— Праздна работа е тази! — извика Радулъ. — Дорде венгритѣ събератъ войскитѣ си, тука ще бѣже вече всичко наредъ! Най-важното е да се разнебити латинската държава. А това ще стане щомъ Ерикъ склопи очи . . . Веднага ломбардитѣ ще се отцепятъ, въ Константиновградъ нѣма наследникъ на престола, ще възникнатъ ежби. Тодоръ Комненъ ще използува по нѣкакъвъ начинъ латинскитѣ слабостии и за насъ никой не ще отдѣли време и внимание. Този мигъ е единствения, който трѣбва да използуваме . . .

— Ерикъ е младъ, нѣма четиридесетъ години още . . . — въздъхна болярътъ Хубанъ — ако ние го чакаме да склопи око, на Иоанъ Асена ще побѣлѣятъ коситѣ отъ чакане, а ако работитѣ на Борила вѣрватъ все тъй наредъ, отъ България нѣма нищо да остане . . . Отъ сръбския походъ загубихме и южнитѣ земи . . . После на менъ съвсемъ не ми харесва това стоене на латински войски въ Търновъ. Научихъ, че напоследъкъ се явили латински стражи и въ калетата край Евксина, край Истѣра . . . Остава само и въ Хемскитѣ твърдини да ги пуснатъ!